

Bolnik.

Fant je videl rožo čudotvorno,
v sanjah jo je videl daljnožarko —
vzdramil se je in je šel na pot.

Vse po stezah, po širokih cestah,
preko polja, po visokih klancih;
koprnenje mu je pot kazalo —
čarodejka, tiha bela vešča
je krščansko romala pred njim.

Dolga leta. Lica so splahnela,
oslepele so oči, noge so
ob kantonih že omahovale;
koprnenje samo je ostalo —
star je bil, še predno je bil mlad.

Fal, tako!

Navsezadnje, Bog se ga usmili,
se je zgrudil ob cesarski cesti —
takrat se je prikazala slepcu,
videl jo je ob poslednji uri,
preko jarka je iztegnil roko,
trudna roka pa je padla v prah . . .

Zdaj sem vse spoznal in vse sem videl —
in gorje mi, da se je zgodilo,
in gorje mi, da ležim bolan!

I. C.